VIQUIPÈDIA

Miluk

El **miluk**, també conegut com a **Baix Coquille** per las seva localització, és una de les dues llengües coos. comparteix més de la meitat del seu vocabulari amb el hanis (coos), encara que aquestes no són sempre òbvies, i les diferències gramaticals causa als dos idiomes un aspecte molt diferent. El miluk va començar a ser desplaçat per les parles atapascanes al segle XVIII, i molts miluk van canviar a atapascà i hanis.

El miluk fou parlat al voltant del baix riu Coquille i al South Slough de la badia de Coos. El nom *míluk* és un endònim derivat d'un nom del llogaret. L'últim parlant completament fluid de miluk fou Annie Miner Peterson, qui va morir en 1939. Ella coneixia miluk i hanis, i va fer un cert nombre d'enregistraments. Laura Hodgkiss Metcalf, qui va morir en 1961, va ser l'últim parlant funcional (la seva mare era miluk), i fou informant de Morris Swadesh per al seu Penutian Vocabulary Survey.

Miluk

míluk

Tipus	llengua i llengua extinta
Parlants	
	(†, 1939) principalment a Oregon
Parlat a	Estats Units
Classificació lingüística	
	Penutià (?)

Penutià d'Oregon?
Penutià de la costa d'Oregon
Llengües coos

Miluk

Codis

ISO 639-2	-
ISO 639-3	iml
Glottolog	milu1241 (http://glottolog.org/resource/languoid/id/milu1241)
IETF	iml

Contingut

Fonologia
Morfologia
Gènere, número, persona
Espai, temps modalitat
Referències
Bibliografia

Fonologia

La descripció fonològica de Miluk és una cosa inconsistent. El següent inventari proposat és un intent d'explicar les dades:[1]

	Bilabial	Alveolar	Lateral	Palato-(alveolar)	Velar	Labio-velar	Uvular	Labio-uvular	Glotal
Oclusiva pulmonar	p	t t͡s	t͡ɬ	t͡ʃ	k	kʷ	q	qʷ	ʔ
Oclusiva ejectiva	pʼ	tʼ t͡sʼ	t͡ɬʼ	t͡ʃʼ	kʼ	kʷʼ	qʼ	qʷʼ	
Fricativa		s	ɬ	ʃ	x	xʷ	χ ɣ	χʷ	h? hʷ?
Ressonant	m	n	l	j		w			
Ressonant glotalitzada	mˀ	nˀ	lˀ	jˀ		wˀ			

Les parades són tènues en síl·labes que comencen abans d'una vocal, i aspirades en codes sil·làbiques abans d'una altra consonant. No està clar si [h] and [hʷ] són fonemes, poden ser al·lòfons de /x/ i /xʷ/.[1]

Les vocals en miluk són /i, u, ə, ɛ, ɑ/.

Hi ha harmonia vocal en miluk, encara que esporàdica. El cas més comú de l'harmonia vocal en miluk és l'harmonització de /ɛ/ en arrels amb /ɑ/ en sufixos.[1]

Morfologia

En Miluk, la frase nominal possessiva precedeix al que és posseït. El substantiu posseït no té article, sinó que es marca amb l'oblic [tə]. El miluk té una distinció inclusiva i exclusiva pel que fa al possessiu dual. A la primera persona dual inclusiva, les paraules reben la circumfix s=nə-, mentre que la primera persona dual exclusiva rep el prefix nə-.[1]

Hi ha dos articles en miluk, kʷə i ʎə. ʎə s'utilitza amb substantius que estan més a prop del parlant, mentre que kʷə s'utilitza per als substantius que són més distants. Aquests articles no reflecteixen un gènere d'un substantiu i tots dos articles s'han trobat usats per al mateix substantiu en la frase.[1]

Els verbs tenen marcador intransitiu, imperfecte i perfecte. Els verbs que són intransitius prenen el sufix -u, mentre que el temps imperfecte pren el sufix -ʔi, i el temps perfecte pren el sufix -t.[1]

Gènere, número, persona

El miluk no té distinció de gènere masculí/femení, però té els reflexius d'un vell sistema de gènere. La llenguae reflecteix aquest vell sistema en dos casos: amb un sufix que segueix als articles (-č) i a unitats lèxiques per a persones masculines i femenines al llarg de la vida.[1] El sufix -č s'ha vist que és opcional, però ocorre en tres casos : (i) seguint un substantiu femení, (ii) es refereix a una persona jove, i (el més comú) (iii) es refereix a la gent gran.[1] El segon lloc on el miluk s'aferra a un sistema més antic de gènere és quan es refereix a homes o dones. Les paraules masculines sovint comencen amb /t/, mentre que les paraules femenines sovint comencen amb /hu/ i /w/.[1]

El miluk no té arguments per a tercera persona.[1] Aquesta table mostra els prefixos pronominals.

	Singular	Dual	Plural
1	w(ə)-	s- (inc) / nə- (excl)	ɬ-
2	nə-	is-	čil-
3	Ø	ič-	iɬ-

[1]

Espai, temps modalitat

Hi ha dos morfemes que es poden afegir a un verb per marcar temps. El morfema *han* indica el temps potencial, que descriu un esdeveniment que ha d'esdevenir.[1] L'altre morfema que pot ser afegit a un verb és *hanƛ*, que marca el temps futur. El temps futur es distingeix del potencial i ha aparegut com a marcador irrealis ̆x. L'ordre en què apareixen els morfemes són els clítics pronominals, seguits pel mode, temps i després aspecte.[1]

Referències

1. http://www.csdoty.com/resources/Doty-Dissertation.pdf

Bibliografia

- Wurm, Mühlhäusler, & Tryon, 1996. *Atlas of languages of intercultural communication in the Pacific, Asia and the Americas*, p. 1148.
- Jacobs, Melville. (1939). *Coos narrative and ethnologic texts*. University of Washington publications in anthropology (Vol. 8, No. 1). Seattle, WA: University of Washington.
- Jacobs, Melville. (1940). *Coos myth texts*. University of Washington publications in anthropology (Vol. 8, No. 2). Seattle, WA: University of Washington.
- Anderson, Troy. (1990). *Miluk Dictionary*. Stanford Library. Green Library Stacks. PM961. A53 1990

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Miluk&oldid=23971122»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 4 jul 2020 a les 16:47.

El text està disponible sota la Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual; es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les Condicions d'ús. Wikipedia® (Viquipèdia™) és una marca registrada de Wikimedia Foundation, Inc.